

İnsan Neyler Eğer ki Sevmezse

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Eylül 2022

Yalnız bir renksin sen belki de yanlış bir seçimdi rengin:

Mavide saklı aşkta yaşadığın yenilgi

Yanılgılarının kurbanıydın isli bir geceyi güne taşıyan

Baştan ayağa deli dolu bir ırmaktın

Ve saklıydın dünde

Hani o kuru dere yatağın.

Gün suskun

Gecenin perçemine sevdalı

Güneş durgun

Göğün berraklığına kandı kanalı.

Sevecendir iklim ve kimi insan

Zennesi dünün zarif bir ölüm belki de

Gençlere taş çıkartan sevdan

Hazansın aşikâr

Havsalandan taşan isyan ve kibirli bir heceden

Türeyen

Aşkın kelamı yitik

Selamı dönmeyen

Misafir olduğun şu cihan ne ki

İçinde saklı iken nicesi

Bazen kazan kaldıran bir yeniçeri

Bazense kulp takan hayata

Yeşile meyletmiş gözlerin efkârı bir solukta

İçine çeken ve saman alevi gibi sönen öfken.

Ulu bir rabıtabır aşk

Şafağın saçında kıraç toprak

Ünlenmiş özlem ümidi elden bırakmayan insan

Meali hüznün bazen

Şerrinden korusun yeter ki Rahman kimse kötü ve kindar

İklimlerden iklim beğendi bu sefil yürek

Tabanları yanan kalem
Bazen yalın ayak koşan sözcükler
Kerameti içinde saklı
Kehaneti taşkın mizacı
En tepeye koyan sevdikçe
Düşmez kalkmaz bir Allah
İnsan neyle eğer ki sevmezse?

Mızrabı kırık yüreğin
Dengi dengine her insan süzülen nefesin
Buharı ve buğrası dünün
Kelaynak kuşlarına özenen yürekteki peçen
Pençesini geçiren bir aslan bazen
Kükreyen iç sesin
Oysaki kuş kadardır yüreğin aralıksız çarpan

Aşkın nidalarına yenik
Yalnızlığın tuzağına düşmüş
Keyfe keder değil yaşamak
Şah damarından yakın olana yüzü dönük olmalı insanın

Şerh tutulası düşler
Tabular ve yıkılası putlar
İzafi bir rüzgâr bazen ömür
İndinde sevginin iman gücü ile büyüyen bir kader ki
Tınısı kayıp bazı notaların
Tanısı konmamış aşk denen hastalığın
Titri sevginin ve özlemi yürekten taşan
Bir isyan adeta nasıl ki uzaksa insan sevdiğinden

Taş mektep taş yürek
O sevgi ki taşlanan tek tek
Ekmek uzattığın hangi insansa
Allah rızası için sevmek bu olsa gerek
Bazen gerisin geri kaçan
İleriye dönük bir umutla taçlanan
Hayat işte bazen yeknesak
Hayat işte işvesi cilvesi çilesi dinmeden
Geçen zamana hükmeden sadece kader

Tefe konya da sevgi ve yürek
Tav olduğun kadar hayata yüzün ileriye dönük

Yüz göz olmadan duygularla
Muadili bazen hazan bazen bahar
Gönlün hutbesi ve kubbesi
Kulaç attığın kadar sonsuzlukta
Kavuşulası ufuk bekler seni umutla
Aslında sensin umut eden
Sevdiėin kadar sadık Rabbine
Kaderin deėdiėi her an ayrı güzel
Tetikleyen duyguyu hamt ettiėin kadar
Geri durmadığın ömür denen neferi sevginin
Kaybolmaya ramak kala
Doėmak yeniden ne güzel
Elbet güzel baktığın kadar güzele meylettiğin
Saklı tutulası o pırlanta yüreğin aralıksız ç/ağlar.